ΣΟΥ ΜΙΛΑΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ;

Διώκτη μας,

Είμαι πολύ οργισμένος, όπως είσαι κι εσύ. Είμαι έτοιμος να κλάψω σαν κι εσένα, να εκτονωθώ, γιατί οι έγχρωμες φωτογραφίες των δεκάδων στολών σου, που δημοσιεύτηκαν λίγες μέρες πριν από τη γιορτή του Αγίου Αχιλλίου, επεσκίασαν τη δημοσιογραφική στήλη της ταπεινότητός μου (είναι της μόδας αυτή η λέξη!!!). Αισθάνθηκα να τύπτεται η δημοσιογραφική μου κεφαλή από τις μπαστούνες. Με πλάκωσαν τα βαρύτιμα άμφια, με συνέθλιψε το βάρος από τα τόσα χρυσοκούβαρα... Κι αυτή τη φορά θα την έτρωγε τη στήλη το σκότος της αβύσσου... Ευτυχώς, όμως, έλειπαν τα υπόλοιπα 26 τεύχη του «Τάλαντου» και δεν κατέστη δυνατό να εξευρεθούν, για να απαθανατιστούν κι άλλες στολές, πλέον των 100!!! Έτσι, λοιπόν, όπως ο παρά λίγο πνιγμένος παίρνει μια βαθιά ανάσα, το ίδιο κι εγώ, με μια ανάσα, θα σχολιάσω κυρίως τα γεγονότα της γιορτής του Πολιούχου μας.

Από το σταθμό σου, διώκτη μας, άκουγα ότι ο Άγιος Αχίλλιος ήταν πλούσιος, αλλά μοίρασε όλα τα υπάρχοντά του στους φτωχούς και έγινε κληρικός. Κι όταν πορευόταν προς την Κωνσταντινούπολη φορώντας κάτι τριμμένα ράσα, πολλοί που τον συναντούσαν του έλεγαν: «Δεν ήρθε ο Αρχιεπίσκοπος;» Δεν τον αναγνώριζαν ούτε από τα ρούχα του, ούτε από τον υψηλόφρονα «αέρα» του!!! Η ταπεινοφροσύνη του τα σκέπαζε όλα κι έτσι έγινε Άγιος. Αναρωτιέμαι αν αυτό το πανηγύρι φέτος ήταν μίμηση της ζωής του Αγίου.

Επιπλέον υπήρξαν κι αυτή τη φορά, παρά την πολυάριθμη και ασυνήθιστη σε τέτοιες περιπτώσεις αστυνομική δύναμη, τόσο μέσα στο Ναό όσο και γύρω από αυτόν, γενναίες φωνές διαμαρτυρίας. Εξάλλου αναμένονταν.

Ο Αρχιεπίσκοπος, για τον οποίο δεν γνωρίζω υπό ποιες προϋποθέσεις βρέθηκε στη Λάρισα, ήρθε μόνος οδικώς από Αθήνα, παρέστη στην αρχή του Εσπερινού (με τις αποδοκιμασίες του Πατριάρχη μέσα στο Ναό), φανερά δε ενοχλημένος και περίλυπος απεχώρησε από την ακολουθία και επέστρεψε στην Αθήνα. Επίσημα, σε τοπική πηγή, δηλώθηκε ότι ένιωσε κάποιο πόνο (άραγε σωματικό ή ψυχικό;), ενώ πολλοί διερωτήθηκαν: δεν κουράστηκε στο πολύωρο ταξίδι με το αυτοκίνητο από Αθήνα και ένιωσε άσχημα στο ημίωρο του Εσπερινού που καθόταν; Τέλος πάντων, την επομένη δεν ήταν , όπως και άλλοι αρχιερείς που έφυγαν μετά τον Εσπερινό.

Ο Πατριάρχης ήταν ιδιαίτερα εκνευρισμένος από τα γεγονότα. Άνθρωποι που τον γνωρίζουν, παρακολουθώντας την τηλεόραση, τόνιζαν ότι δεν τον έχουν ξαναδεί σε τέτοια κατάσταση... οι αποδοκιμασίες που μεταδόθηκαν ζωντανά, η αναστάτωση, η απάνθρωπη βιαιότητα των αστυνομικών και οι συλλήψεις αποτέλεσαν κόλαφο στην κομπορρημοσύνη και την υποκριτική «αγάπη».

Στα τηλεοπτικά προγράμματα σημειωνόταν ότι η πρωινή Λειτουργία θα μεταδιδόταν από την ΕΤ1 πανελλαδικά, αλλά μετά από τα «χειροκροτήματα» του Εσπερινού, άλλαξε το πρόγραμμα. Βάλανε παιδικό (Γουίνι το αρκουδάκι!!!) και η μετάδοση τελικά έγινε από την ΕΤ3.

Κατ' εντολή της Αστυνομίας, η λιτανεία ξεκίνησε με καθυστέρηση προκειμένου να βγουν OFF, αν υπήρχαν, ωρολογιακοί μηχανισμοί... (και μη χειρότερα!) Η ντουντούκα, βέβαια, πάνω σε δένδρο της πλατείας, όπως έγραψαν και οι εφημερίδες, την ώρα της αρτοκλασίας έκανε το θαύμα της!!! Λέγεται ότι οι λεβέντες που την έβαλαν έθεσαν σε ενέργεια μαγνητοφωνημένα συνθήματα με τηλεχειρισμό...

Τροποποιήθηκε, επίσης την τελευταία στιγμή, και η πορεία της λιτανείας και οι εντολές της Αστυνομίας καθόριζαν από πού θα διέλθει. Παλιά στρώνονταν με δάφνες οι δρόμοι απ' όπου θα περνούσε η πομπή. Τώρα για λόγους «μυστικότητας» στρώθηκε μόνο η πλατεία με δάφνες.

Άλλη μοναδική εξαίρεση, σε σχέση με προηγούμενες χρονιές, ήταν και η στολή των αρχιερέων της λιτανείας. Οι πολύτιμες πέτρες από τις πανάκριβες μίτρες δεν δέχθηκαν τις ακτίνες του θεσσαλικού ήλιου. Η «πασαρέλα» των βαρύτιμων αμφίων ακυρώθηκε κι έτσι ήταν αδύνατο να βγει ο νικητής με τα πιο ακριβά, τα πιο λεπτοδουλεμένα, τα περισσότερο χρυσοκέντητα άμφια... Μαύρισε ο τόπος από τα επανωκαλύμμαυχα, λες και ήταν επιτάφιος!!!

Κι εσύ, διώκτη μας, τη μεγαλύτερη μέρα της αρχιερατικής σου καριέρας, φαντάζομαι τι θα είχες ετοιμάσει. Ασφαλώς κάτι εκθαμβωτικό, κάτι εντυπωσιακό. Αλλά τι σου κάνει μια εφημεριδούλα, ε; φαντάζομαι όταν την έβαλες στην άκρη συγκινημένος τι θα έλεγες για την ατυχία σου κοιτάζοντάς την με παράπονο.

«Έλαμπες από χαρά», γράφτηκε σε κάποιο σχόλιο, «σαν να είχες οριστεί μητροπολίτης Λαρίσης, εκείνη τη στιγμή», «σαν να ξανάγινες δεσπότης!!». Εγώ θα έλεγα δεν ήταν η χαρά γι' αυτούς τους λόγους. Έβλεπες ότι εισέπραξε άλλος τους χλευασμούς και τις αποδοκιμασίες, γενόμενος ασπίδα και κυματοθραύστης των δικών σου αποδοκιμασιών και χάρηκες που αυτή τη φορά τη γλίτωσες. Γι' αυτό, αλήθεια, επαναλάμβανες συγκινημένος και δακρυσμένος «μείνον μεθ' ημών»;

Η φετινή γιορτή του Πολιούχου μας ήταν, όπως το λέει η εφημερίδα, κάτι παρόμοιο με τη χειροτονία και την «ενθρόνισή» σου. Ασφαλώς, οι δεκάδες αστυνομικοί μέσα στο Ναό που αποτελούσαν την πλειοψηφία του εκκλησιάσματος, οι εκατοντάδες στους γύρω δρόμους, τα **ΜΑΤ** με τις ασπίδες και τα γκλομπς πανέτοιμα και οι εκατοντάδες ειδικοί φρουροί που περιπολούσαν στο κέντρο όλοι αυτοί ήρθαν αυτοβούλως για να τιμήσουν τον Άγιο...

Αμ, ο άλλος ο πανηγυρτζής της Χαλκιδικής πότε πρόλαβε και πήγε από εδώ στη Μυτιλήνη; Μήπως πρέπει να του βάλουν ηλεκτρονικό τσιπ (τέτοια που βάζει ο Αρκτούρος), για να μαθαίνουμε ανά πάσα στιγμή που έχει πανηγύρι;

Πρόκληση για τον απλό λαό και σκανδαλισμός για όλους ήταν το γεύμα στην 110 Π.Μ., ιδίως η δημοσίευση του μενού στον τοπικό «άμβωνα» (φαντάζομαι όχι χωρίς την έγκρισή σου). Οι φαρφάρες τρικολόρε, η σος βινεγκέτ και το ψαρονέφρι γεμιστό με φέτα και λιαστή ντομάτα κ.λπ., κ.λπ ήταν εμετική γροθιά στους απλούς ανθρώπους για τη χλιδάτη σας ζωή...

Ο κ. Βαρθολομαίος στην Αθήνα, ως συνήθως, μας έδειξε την ευαισθησία του για τα αγριολούλουδα στα καμένα της Πάρνηθας. Για τα άτομα, όμως, που συνελήφθησαν, που κρατήθηκαν στα μπουντρούμια της Αστυνομίας δύο 24ωρα και που στη συνέχεια καταδικάστηκαν εξαιτίας του, απαξίωσε να ασχοληθεί!!! Ευαισθησία για τη φύση, για το περιβάλλον και αδιαφορία για τον άνθρωπο κάτι άλλο μυρίζει...

Θυμάται κανείς την εντυπωσιακά μεγαλειώδη ενέργεια του τότε προέδρου της Δημοκρατίας κ. Στεφανόπουλου που ζήτησε τη μη κράτηση του ανθρώπου που του πέταξε απρόκλητα κόκκινη μπογιά και συγκρίνει τη στάση του κ. Βαρθολομαίου, «του Πατριάρχη του Γένους, της αγάπης και της συγγνώμης», που έκανε τον... Κινέζο στην περίπτωση της σύλληψης των δύο (2) ανδρών και των τριών (3) γυναικών. Άραγε δεν πληροφορήθηκε τα καθέκαστα ή δεν είχε χρόνο να ασχοληθεί με το θέμα, γιατί ήταν μπουκωμένος από το «σικουρέ με μανούρι»; Θα παρακολουθούσε, φαίνεται, μη τυχόν και λιώσει κανένα παγόβουνο στην Ανταρκτική ή μήπως δεν βρίσκουν μέρος να λιαστούν οι πιγκουΐνοι...!!! Τα «είστε στην καρδιά μας, είστε στη σκέψη μας... σας αγαπούμε, σας αγαπούμε» και άλλα υποκριτικά που ακούγονταν από τα μεγάφωνα της κεντρικής πλατείας φαντάζομαι πώς θα ηχούσαν στα αυτιά των κρατουμένων στα κελιά... Ω της υποκρισίας!!!

Πρέπει, όμως, να κλείσω, γιατί φοβάμαι ότι κούρασα τους αναγνώστες μου. Δεν μπορώ, ωστόσο, να παραλείψω, πριν κλείσω, μια χαρακτηριστική λεπτομέρεια. Εδώ και χρόνια, διώκτη μας, ο λόγος σου προδίδει μια μόνιμη αμφισβήτηση της κανονικότητός σου. Δείχνεις να μη πιστεύεις ότι είσαι νομοκανονικά ο Λαρίσης. Φάνηκε αυτό για μια ακόμη φορά, όταν προσφωνούσες τον Πατριάρχη. Παλιότερα, στις νεκρολογίες έγραφες για τη νεωκόρα: «εσύ με αποδέχθηκες, δεν με αμφισβήτησες». Το ίδιο για το μακαρίτη το Βαγγέλη «που σε στήριξε». Πρόσφατα, στη νεκρώσιμη ακολουθία του μακαριστού αρχιμανδρίτου Σεραφείμ Δημόπουλου είπες: «ήσουν ο πρώτος που όταν ήλθα στη Λάρισα μου είπες: εσύ είσαι ο κανονικός». Και τώρα ήρθε η σειρά του Πατριάρχη: «Με την ισχύ της σης στήριξης πορεύτηκα τις ατραπούς των δοκιμασιών», «δεν ξεχνάμε την με κάθε τρόπο στήριξη... και των πανηγυρικών αναγνωρίσεων του προσώπου μου...», «όλοι εδώ γνωρίζουν ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο αναγνώριζε την ταπεινότητά μου, την κανονική θέση μου στην τοπική Εκκλησία!!!». Όλα αυτά μου θυμίζουν το δύστροπο και απαιτητικό παιδάκι που δεν το παίζουν στην παιδική χαρά τα άλλα παιδιά, δεν το αφήνουν να ανεβεί στην κούνια, είναι ξένο, από άλλη γειτονιά, και φωνάζει τη μαμά του να τα μαλώσει, να το επιβάλει στην παρέα με το έτσι θέλω... Κρίμα!!!

(Υπογράφει την αντιτέρω ανοικτή επιστολή ο ίδιος «επιφανής» αγωνιζόμενος χριστιανός, που κρατάει ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Εκκλησία με καλούς ποιμένες)

«Ιεροκλοπές»

Έχει νομική θωράκιση η Εκκλησία;

Θα πρέπει να ομολογηθεί η θλιβερή αλήθεια: τον ιερό χώρο της Εκκλησίας μας, το θησαυροφυλάκιο αυτό της Χάριτος του Θεού, τον έχουμε καταντήσει χώρο ληστών. Η αυθαιρεσία, η αδιαφάνεια, η δολιότητα περί τη διαχείριση των οικονομικών πλεονάζουν. Η «**ιεροκλοπή**» θριαμβεύει. Εξαιρέσεις, βέβαια, υπάρχουν πολλές. Δεν είναι όμως ικανές να ανατρέψουν τα δεδομένα.

Ο χώρος αυτός, εν τούτοις, δεν είναι νομικά ανοχύρωτος (Μιλάμε για νομική θωράκιση και όχι για ηθική ή κανονική, διότι όσοι επιδίδονται στο άθλημα (!) της «**ιεροκλοπής**» δεν έχουν και τις καλύτερες δυνατές σχέσεις ούτε με την ηθική, ούτε με τους Ι. Κανόνες. Μόνο το νόμο λογαριάζουν. Τον αστυνόμο και το δικαστή. Οι κατά νόμον, λοιπόν, υπεύθυνοι, όποιο πόστο και αν κατέχουν, έχουν χρέος να προστατεύουν το χώρο της Εκκλησίας από τους κλέφτες, όποιοι και αν είναι. Περιττό να πούμε ότι αν, για οποιοδήποτε λόγο, δεν πράξουν το καθήκον τους, υπέχουν ποινικές και αστικές ευθύνες ως υποκρύπτοντες εγκληματίες.

Παραθέτουμε το νομικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο μπορούν να κινηθούν.

Α. Οι Ι. Ναοί, (και οι Ι. Μονές, πλην των Ησυχαστηρίων), είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ). Διοικούνται δε από συγκεκριμένα Διοικητικά Συμβούλια (ΔΣ) και διαθέτουν το καθένα ειδική σφραγίδα.

Β. Οι Επίτροποι, τα μέλη, δηλ., των ΔΣ των εν λόγω ΝΠΔΔ διορίζονται μεν από τον οικείο Μητροπολίτη, αλλά ουδείς δύναται να τους απολύσει, έως τη λήξη της τριετούς θητείας τους.

Γ. Τα τέσσερα λαϊκά μέλη των ΔΣ των Ι. ναών, μαζί με τον Πρόεδρο –τον Ιερέα –φέρουν απέναντι του νόμου ακέραιη την ευθύνη της διοικήσεως του ΝΠΔΔ.

Δ. Ουδείς Μητροπολίτης δύναται να καταργήσει ή να αλλοιώσει αποφάσεις του ΔΣ. Αυτός ασκεί μόνο εποπτεία και έλεγχο νομιμότητας επί των αποφάσεων. Ειδικά παρανομεί αν τροποποιεί τους προϋπολογισμούς του Νομικού Προσώπου, (πράγμα πολύ σύνηθες), όπως, παρανομούν και τα Μέλη του ΔΣ, αν αντιπαρέρχονται εν σιωπή τις τροποποιήσεις αυτές.

Ε. Η παροχή και η λήψη δώρων σε είδη ή χρήματα, χωρίς τις εκ των νόμων προβλεπόμενες διαδικασίες (αποφάσεις ΔΣ, λήψη αποδείξεων, κτλ), αποτελούν έκνομες ενέργειες, που υπόκεινται σε ποινική και αστική δίωξη και για τους δωρητές και για τους λήπτες.

ΣΤ. Οι ιερείς καλύπτονται με το αμετάθετο. Ο Μητροπολίτης δεν δύναται με κανένα τρόπο να τους απομακρύνει από την ενορία τους ή τη Μητρόπολη, παρά μόνο με δική τους αίτηση. Αν παρεκτρέπονται, μια και μόνη είναι η οδός για την απομάκρυνσή τους: τέλεια δίκη και τελεσίδικη καταδίκη.

Ζ. Ακόμα και αν ένας ιερέας δεν έχει κανονικό διορισμό σε μια συγκεκριμένη ενορία μετά παρέλευση 5ετούς υπηρεσίας εκεί, μονιμοποιείται και κάθε μετάθεσή του είναι παράνομη και άκυρη.

Η. Ο Μητροπολίτης δικαιούται να αποσπάσει ιερέα σε άλλη ενορία για έξι μόνο μήνες. Ούτε μια μέρα περισσότερο.

Θ. Στις Μονές οι Ηγούμενοι και οι Ηγουμένισσες είναι ισόβιοι (όταν η Μονή έχει πάνω από τρία μέλη και έχουν κανονική εκλογή). Ο Μητροπολίτης δεν μπορεί να τους απολύσει.

Ι. Προσθέτουμε ότι ούτε τα ηγουμενοσυμβούλια αλλάζουν σύνθεση, εφ' όσον έχουν εκλεγεί κανονικώς.

ΙΑ. Η υπεξαίρεση χρημάτων ή άλλων πολυτίμων αντικειμένων δια της βίας ή δια δολίων μεθόδων από Ι. Ναούς ή Μονές, τιμωρείται με φυλάκιση έως και δέκα (10) έτη. Σημειώνουμε την περίπτωση του Μητροπολίτη κ. Παντελεήμονα Μπεζενίτη, ο οποίος καταδικάστηκε πρωτοδίκως σε οκταετή κάθειρξη για παράνομη απόσπαση χρημάτων από Μοναστήρι!!!

Μέσα σ' αυτό το νομικό πλαίσιο κινηθείτε σεβαστοί Πατέρες, Μητέρες και αγαπητοί Αδελφοί, μέλη των ΔΣ των εκκλησιαστικών ΝΠΔΔ, και ενεργείστε τα δέοντα για την περιφρούρηση της ιερότητας του χώρου, την ευθύνη του οποίου έχετε αναλάβει. Μην κλείνετε τα μάτια, για να μη βλέπετε τα όσα έκνομα γίνονται γύρω σας. Μην υπογράφετε, από «υπακοή» (!) γλοιώδη κείμενα στηρίξεως προϊσταμένων σας, που έχουν κατακλέψει την Εκκλησία, χωρίς ίχνος ντροπής. Πολύ περισσότερο μη γίνεστε συνεργοί τους. Καταλάβετέ το καλά, η σπάθη της ανθρώπινης δικαιοσύνης και ιδίως της αδέκαστης θείας, κρέμεται πάνω από τα κεφάλια σας.

Μη φοβάσθε, λοιπόν. Λάβετε θάρρος και δύναμη από το Θεό. Και αντισταθείτε. Εμείς θα επανέλθουμε.

Περ. ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ **Σ.Κ.Χ.**